

ಶಿಕ್ಷಣ ವಿಧಾನದ ಪುನಾರಚನೆ

ಶುಭಂ ಗರ್ಗ್ ಮತ್ತು ವಿಷ್ಣು ಗೋಪಾಲ್

ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಜನಸಂಖ್ಯಾ ವಿವರಗಳು

ಸವಾಯ್ ಮಾಧೋಪುರ್ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಸವಾಯ್ ಮಾಧೋಪುರ್ ಮತ್ತು ಬಂಡರ್ ಬ್ಲಾಕಿನ ರಣತಂಬೋರ್ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಉದ್ಯಾನದ ಅಂಚಿನಲ್ಲಿರುವ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಗ್ರಾಮೀಣ ಶಿಕ್ಷಾ ಕೇಂದ್ರ ಸಂಸ್ಥೆಯು ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತಿದೆ. ಈ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಒಟ್ಟಾರೆ ಜನಸಂಖ್ಯೆ ಸುಮಾರು 14.5 ಲಕ್ಷ. ಇಲ್ಲಿನ ಅಂಗ ಅನುಪಾತವು ಪ್ರತಿ 1000 ಗಂಡಸರಿಗೆ 897 ಹೆಂಗಸರು. ಜಿಲ್ಲೆಯ ಸುಮಾರು ಶೇಕಡ 80ರಷ್ಟು ಜನಸಂಖ್ಯೆ ಗ್ರಾಮೀಣ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ವಾಸವಾಗಿದೆ. 2006ರಲ್ಲಿ ಗ್ರಾಮೀಣ ಸವಾಯ್ ಮಾಧೋಪುರದಲ್ಲಿ ಗಂಡಸರು ಮತ್ತು ಹೆಂಗಸರ ಸಾಕ್ಷರತೆಯ ದರವು (7+ ವರ್ಷ) ಅನುಕ್ರಮವಾಗಿ ಶೇ. 42.40 ಮತ್ತು ಶೇ.79.40 ಆಗಿತ್ತು. 2006ರಲ್ಲಿ ಈ ಜಿಲ್ಲೆಯನ್ನು ಪಂಚಾಯತ್‌ರಾಜ್ ಸಚಿವಾಲಯವು ಹಿಂದುಳಿದ ಜಿಲ್ಲೆಯೆಂದು ಘೋಷಿಸಿದೆ. ಸವಾಯ್ ಮಾಧೋಪುರದ ಅರ್ಥವ್ಯವಸ್ಥೆಯು ಬಹುತೇಕ ಕೃಷಿ ಆಧಾರಿತವಾಗಿದೆ. ಗುರ್ಜಾರ್‌ಗಳು (ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕವಾಗಿ ಜಾನುವಾರು ಸಾಕಣೆಯಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿದವರು) ಮತ್ತು ಮೀನಾ ಸಮುದಾಯದವರು (ಮೂಲತಃ ಅನುಸೂಚಿತ ಬುಡಕಟ್ಟು ಸಮುದಾಯವಾಗಿದ್ದು, ಈಗ ಪ್ರಮುಖವಾಗಿ ಬೇಸಾಯದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿದ್ದಾರೆ) ಈ ಪ್ರದೇಶದ ಪ್ರಮುಖ ಸಮುದಾಯಗಳಾಗಿವೆ. ಇಲ್ಲಿ ಸಣ್ಣ, ಆದರೆ ಗಮನಾರ್ಹ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಇತರೆ ಜಾತಿ ಗುಂಪುಗಳೂ ಇವೆ. ಮಾಲ, ಬೈರ್ವಾಳು, ಹರಿಜನರು, ಭೋಪಳು, ಜಗ್ಗಾಳು ಮತ್ತು ಅಧಿಸೂಚನೆಯಿಂದ ವಿಮುಕ್ತ ಬುಡಕಟ್ಟು ಗುಂಪುಗಳಾದ ಗಡಿಯ ಲೌಹಾರ್, ಮೋಫಿಯ, ಬವರಿಯ, ಕಂಜರ್ ಎಂಬ ಇತರೆ ಸಮುದಾಯಗಳೂ ಇವೆ. ಪ್ರವಾಸೋದ್ಯಮದಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿನ ಗ್ರಾಮೀಣ ಪ್ರದೇಶದ ಜನರು ನಿರತರಾಗಿದ್ದು ಕ್ಷೀಣರುಗಳು, ಅಡುಗೆ ಮಾಡುವವರು ಅಥವಾ ಟೂರಿಸ್ಟ್ ಮಾರ್ಗದರ್ಶಕರಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಕೆಲವರು ತಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ಡಾಬಾಗಳನ್ನೂ (ರಸ್ತೆಬದಿ ತಿನಿಸಿನ ಅಂಗಡಿಗಳು) ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಸಾಂಕ್ರಾಮಿಕದ ಪರಿಣಾಮಗಳು

ಐತಿಹಾಸಿಕವಾಗಿ ಗಮನಿಸಿದರೆ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ದುರಂತವೂ ನಮ್ಮ ಸುತ್ತಲೂ ಹೆಚ್ಚು ಅಸಮಾನತೆ ಹಾಗೂ ಅನ್ಯಾಯಗಳನ್ನು ಉಂಟು ಮಾಡುತ್ತಾ ದೇಶದ ಸಾಮಾಜಿಕ ಹಂದರವನ್ನು ದುರ್ಬಲಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ. ಈ ಮಹಾವ್ಯಾಧಿ ಮತ್ತು ತದನಂತರದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯು ನಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಬದುಕನ್ನು ಸ್ಥಗಿತಗೊಳಿಸಿದೆ. ಭಾರತವು, ಈಗ ಜಾಗತಿಕವಾಗಿ ಕೋವಿಡ್ -19ರ ಸೋಂಕಿನ ಅತಿ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಕರಣಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಎರಡನೆಯ ದೇಶವಾಗಿದೆ. ಈಗ ನಾವು ಈ ವೈರಾಣು ಗ್ರಾಮೀಣ ಭಾಗವನ್ನೂ ಪ್ರವೇಶಿಸುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದೇವೆ.

ದೇಶದ ಆರ್ಥಿಕ ಶ್ರೇಣೀಕರಣದ ತಳಭಾಗದಲ್ಲಿರುವ ಅತ್ಯಂತ ನಿರೀಕ್ಷಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಹಾಗೂ ದುರ್ಬಲ ಜನ ಸಮುದಾಯವು ಇದಕ್ಕೆ ಬಲು

ಕೆಟ್ಟದಾಗಿ ತುತ್ತಾಗಿದೆ. ಮಹಾವ್ಯಾಧಿಯ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಜೀವನೋಪಾಯವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡ ಈ ಸಮುದಾಯಗಳು ಅತ್ಯಂತ ದಿಕ್ಕಿಟ್ಟ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿವೆ.

ಸಾಂಕ್ರಾಮಿಕದ ಆಘಾತಕ್ಕೆ ಅನನುಕೂಲ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿರುವ ಸಮುದಾಯಗಳ ಮಕ್ಕಳು, ಅದರಲ್ಲೂ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳು ತೀವ್ರವಾಗಿ ತುತ್ತಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಮಕ್ಕಳು ತಾವು ಕಲಿಯುವ ಶಾಲೆಗಳಿಂದ ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿ ದೂರ ಇರಬೇಕಾದಂತಹ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ದುರದೃಷ್ಟಕರ. ಅನನುಕೂಲ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಿರುವ ಕುಟುಂಬಗಳಿಂದ ಬರುವ ಒಂದು ಮಗುವಿಗೆ ಶಾಲೆಯು ಜ್ಞಾನಾರ್ಜನೆ ಮತ್ತು ಅಗತ್ಯವಾದ ಜೀವನಕೌಶಲ್ಯಗಳನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಅನುವುಮಾಡಿಕೊಡುವ ಒಂದು ಸುರಕ್ಷಿತ ಸ್ಥಳವಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ, ಸಹಪಾಠಿಗಳೊಂದಿಗೆ ಅದು ಹಲವಾರು ಪಠ್ಯ ಮತ್ತು ಸಹಪಠ್ಯ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ನಿರತವಾಗಿ ಮಾನಸಿಕ ಹಾಗೂ ಭಾವನಾತ್ಮಕ ಸ್ಥಾಪನೆ ಪಡೆಯುವಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಮಕ್ಕಳ ಇಂತಹ ಬಹು ಮುಖ್ಯ ಬೆಳವಣಿಗೆಯು ಘಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಶಾಲೆಯಲ್ಲದಾದಾಗ ಅವರ ಕಲಿಕೆ ಹಾಗೂ ಸಮಗ್ರ ಬೆಳವಣಿಗೆಗೆ ಬಹಳ ಹಾನಿಯುಂಟಾಗುತ್ತದೆ.

ಈಗ ಈ ಮಕ್ಕಳು, ಅದರಲ್ಲೂ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ತಮ್ಮ ಸಮಯವನ್ನು ಮನೆ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಬೇಸಾಯ, ಜಾನುವಾರು ಸಾಕಣೆ, ತರಕಾರಿ ಮಾರಾಟ ಇತ್ಯಾದಿ ಆದಾಯವುಂಟುಮಾಡುವ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ಕಳೆಯುತ್ತಾರೆ. ಜಗನ್‌ಪುರದ ಉದಯ ಸಾಮುದಾಯಿಕ್ ಪಾಠಶಾಲಾದ ಸುನೀತಾ ಎಂಬ ಹುಡುಗಿಯು ತನ್ನ ಅಣ್ಣಂದಿರು ಲಾಕ್‌ಡೌನ್‌ನಿಂದಾಗಿ ಹೋಟೆಲಿನ ಕೆಲಸ ಕಳೆದುಕೊಂಡಿದ್ದರಿಂದ ತನ್ನ ಕುಟುಂಬ ನಡೆಸಲು ತರಕಾರಿ ಮಾರಾಟ ಮಾಡಲಾರಂಭಿಸಿದ್ದಾಳೆ.

ಮಕ್ಕಳು ಶಿಕ್ಷಣದಿಂದ ಹೆಚ್ಚು ಕಾಲ ದೂರ ಉಳಿದಷ್ಟೂ, ಅವರು ಶಾಲೆ ತೆರೆದಾಗ ಮತ್ತೆ ಶಾಲೆಗೆ ವಾಪಸ್ ಹೋಗುವ ಸಾಧ್ಯತೆ ಬಹಳ ಕಡಿಮೆ ಆಗುತ್ತದೆ. ಇಂತಹ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳು ಶಾಲೆ ಬಿಡುವ ಮತ್ತು ತಮ್ಮ ಕುಟುಂಬದ ಆದಾಯವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಲು ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ನಿರತರಾಗುವ ಅಥವಾ ಬಾಲ್ಯವಿವಾಹಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗುವ ಸಾಧ್ಯತೆ ಹೆಚ್ಚು. ಹೀಗಾಗಿ ಇಂಥ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಸಮನ್ವಯ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಒದಗಿಸಲು ಸುರಕ್ಷಿತ ಮತ್ತು ಪರ್ಯಾಯ ಬೋಧನಾ ವಿಧಾನಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಯೋಚಿಸಬೇಕಾಗಿರುವುದು ಮುಖ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ.

ಡಿಜಿಟಲ್ ಕಲಿಕೆ - ಒಂದು ಪರಿಣಾಮಕಾರಿ ಪರ್ಯಾಯ ಮಾರ್ಗವೇ?

ಡಿಜಿಟಲ್ ಕಲಿಕೆಯನ್ನು ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಒಂದು ಪರ್ಯಾಯ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ವಿಧಾನವೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಲಾಗುತ್ತಿದೆ. 2020ರ ಎನ್‌ಇಪಿ ಕೂಡ ಶಿಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನದ ಬಳಕೆಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆ ಮತ್ತು ಒತ್ತು ನೀಡುತ್ತದೆ.

ಹೀಗಿದ್ದರೂ ನಮ್ಮಂತಹ ವೈವಿಧ್ಯಮಯ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ವರ್ಚುವಲ್ (ವಿದ್ಯುನ್ಮಾನ ಮಾಧ್ಯಮಗಳ ಮೂಲಕ) ಕಲಿಕೆಯನ್ನು ಅಲಂಚಿಸುವುದು ನಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳ ಹಿತಾಸಕ್ತಿಗೆ ಉತ್ತಮವಲ್ಲ. ಶಿಕ್ಷಣವು ಕೇವಲ ಶಿಕ್ಷಕರಿಂದ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಮಾಹಿತಿ ಸಂವಹನದ ಮಾಧ್ಯಮವಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದುದರಿಂದ ಇದು ಸಮನ್ವಯ ಶಿಕ್ಷಣದ ಗುರಿಯನ್ನು ತಲುಪಲು ಸಹಾಯ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಇದು ಒಂದು ಪೋಷಕ ಪರಿಸರದಲ್ಲಿ ನಿಕಟ ಸಂಪರ್ಕದಲ್ಲಿ ಜ್ಞಾನಾರ್ಜನೆ ಮತ್ತು ಕೌಶಲ್ಯಗಳನ್ನು ಗಳಿಸುವ ಅನುಭವಾತ್ಮಕ ಮತ್ತು ಸಂವಾದಾತ್ಮಕ ವಿಧಾನವಾಗಿದೆ. ಶಿಕ್ಷಕರು ಹಾಗೂ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ನಡುವೆ ಸಾಮಾಜಿಕ ಸಂಪರ್ಕವು ಗುಣಮಟ್ಟದ ಶಿಕ್ಷಣದ ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಮುಖ ಅಂಶವಾಗಿದೆ. ವರ್ಚುವಲ್ ಕಲಿಕೆಯ ಸನ್ನಿವೇಶದಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಕರು ಮತ್ತು ಮಕ್ಕಳು ಪರಸ್ಪರ ದೂರ ಉಳಿದಿರುವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಈ ಬಹು ಮುಖ್ಯ ಅಂಶವು ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಇನ್ನೊಂದು ಅನನುಕೂಲವೆಂದರೆ ಡಿಜಿಟಲ್ ಲಭ್ಯತೆಯ ತಾರತಮ್ಯದಿಂದಾಗಿ ನಮ್ಮ ಸಮಾಜದ ದುರ್ಬಲ ವರ್ಗದ ಮಕ್ಕಳು ಆಧುನಿಕ ಉಪಕರಣದಿಂದ ವಂಚಿತರಾಗುವುದರಿಂದ ಅಸಮಾನತೆಯನ್ನು ಉತ್ತೇಜಿಸುತ್ತದೆ. ಕೇವಲ ನೂರಕ್ಕೆ ಹತ್ತರಿಂದ ಹದಿನೈದು ಕುಟುಂಬಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಡಿಜಿಟಲ್ ಉಪಕರಣಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಸಮುದಾಯದಲ್ಲಿ ನಾವು ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ. ಇದಲ್ಲದೆ, ಗ್ರಾಮೀಣ ಕುಟುಂಬಗಳಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ಕುಟುಂಬಗಳು ಸಣ್ಣ ಮನೆಗಳಲ್ಲಿ ವಾಸವಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಓದಲು ಸ್ಥಳವಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಎಲ್ಲ ಅಡೆತಡೆಗಳಿಂದಾಗಿ ನಾವು ಈ ಶಿಕ್ಷಣ ವಿಧಾನವು ನಮ್ಮ ಮುಂದಿನ ಮಾರ್ಗವಾಗಿರಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೆಂದು ಅರಿತೆವು.

ಸಮನ್ವಯ ಶಿಕ್ಷಣದತ್ತ ಸಣ್ಣ ಹೆಜ್ಜೆಗಳು

ಲಾಕ್ಡೌನ್ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳ ಯೋಗ ಕ್ಷೇಮದ ಬಗ್ಗೆ ವಿಚಾರಿಸಲು ನಿಯತವಾಗಿ ನಾವು ಅವರ ಪೋಷಕರಿಗೆ ಕರೆ ಮಾಡಿ ಆಗಾಗ್ಗೆ ಮಕ್ಕಳ ಜೊತೆ ಮಾತನಾಡಲು ಆರಂಭಿಸಿದೆವು. ಅನೇಕ ಮಕ್ಕಳ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಮೊಬೈಲ್ ಫೋನ್‌ಗಳು ಸಹ ಇಲ್ಲದ ಕಾರಣ ನಮಗೆ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಮಗುವನ್ನು ತಲುಪಲು ಕಷ್ಟವಾಯಿತು. ಒಮ್ಮೆ ಲಾಕ್ಡೌನ್ ಸಡಿಲಗೊಂಡ ನಂತರ ಸರ್ಕಾರವು ಶಿಫಾರಸು ಮಾಡಿದ ಸುರಕ್ಷತೆಯ ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟುನಿಟ್ಟಾಗಿ ಅನುಸರಿಸಿ, ನಾವು ಶಿಕ್ಷಕರು ಸಮುದಾಯದ ಬಳಿ ಹೋಗಿ ಮಕ್ಕಳು ಮತ್ತು ಅವರ ಪೋಷಕರನ್ನು ಭೇಟಿ ಮಾಡಿದೆವು.

ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಮತ್ತೆ ಶಿಕ್ಷಕರನ್ನು ನೋಡಿ ಬಹಳ ಖುಷಿಯಾಯಿತು. ಪೋಷಕರು ಮತ್ತು ಮಕ್ಕಳು ಶಾಲೆಗಳು ತೆರೆಯುವುದು ಯಾವಾಗ ಎಂದು ಕಾತುರದಿಂದ ಕಾದು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಪೋಷಕರು ತಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳು ಸಮಯವನ್ನು ಸೂಕ್ತವಾಗಿ ರಚನಾತ್ಮಕವಾಗಿ ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಮತ್ತೆ ಪಾಠಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಆಗ್ರಹಿಸಿದರು. ಶಿಕ್ಷಕರು ಹಾಗೂ ಪೋಷಕರ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಅದರ ಕಾರ್ಯ-ಸಾಧ್ಯತೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತುಕತೆ ನಡೆಸಿ ಕೊನೆಗೆ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಪಾಠಗಳನ್ನು ಪುನರಾರಂಭಿಸಬೇಕೆಂದು ತೀರ್ಮಾನಿಸಲಾಯಿತು.

ಕಲಿಕಾ ಸ್ಥಳಗಳು

ಜುಲೈ 2020ರಿಂದ ಉದಯ್ ಸಾಮುದಾಯಿಕ ಶಾಲೆಗಳ ಶಿಕ್ಷಕರಾದ ನಾವು ಹಳ್ಳಿ ಸಮುದಾಯದೊಳಗೆ ಕಲಿಕಾ ಸ್ಥಳಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸಿ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಪಾಠ ಹೇಳಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದೆವು. ಮಕ್ಕಳ ಶಿಕ್ಷಣ ಅಗತ್ಯಗಳು ಮತ್ತು ಸುರಕ್ಷತಾ ಅವಶ್ಯಕತೆಗಳಿಗೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಬೇರೆಬೇರೆ ವಯಸ್ಸಿನ ಮಕ್ಕಳಿಗಾಗಿ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಬೋಧನಾ ವಿಧಾನಗಳನ್ನು

ಅಳವಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾಯಿತು.

ಪ್ರಾಥಮಿಕ ತರಗತಿಗಳು

7ರಿಂದ 14 ವರ್ಷ ವಯಸ್ಸಿನ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಹಳ್ಳಿಯೊಳಗೆ ಪೋಷಕರು ಮತ್ತು ಶಿಕ್ಷಕರು ಒಟ್ಟಾಗಿ ಸೇರಿ ಕಲಿಕಾ ಸ್ಥಳಗಳನ್ನು ಹುಡುಕಿದರು. ಈ ಕಲಿಕಾ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳು ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಬಹುದು, ಆಡಬಹುದು, ಕಲಿಯಬಹುದು, ತಮ್ಮ ಭಾವನೆಗಳನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಬಹುದು ಮತ್ತು ಪರಸ್ಪರ ಬೆರೆತು ಓಡನಾಡಬಹುದಾಗಿದೆ.

ಆರಂಭಿಕ ಬಾಲ್ಯ ಶಿಕ್ಷಣ

ಆರಂಭಿಕ ಬಾಲ್ಯಕಾಲ ಶಿಕ್ಷಣ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಮೂರು ಉದಯ ಸಾಮುದಾಯಿಕ ಪಾಠಶಾಲೆಗಳು ಮತ್ತು ಸವಾಯಿ ಮಧೋಪರದ ಭರಿಯ ಮತ್ತು ಕರ್ತಾರ್ ಹಳ್ಳಿಗಳ ಎರಡು ಸರ್ಕಾರಿ ಅಂಗನ ವಾಡಿಗಳಲ್ಲಿ ನೋಂದಣಿಯಾದ ಮೂರರಿಂದ ಆರು ವರ್ಷ ವಯಸ್ಸಿನ ಮಕ್ಕಳ ಜೊತೆಗೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ. ನಮ್ಮ ಶಿಕ್ಷಕರು ಮಕ್ಕಳ ಚಲನಾ ಮತ್ತು ಗ್ರಹಿಕಾ ಕೌಶಲಗಳು ಹಾಗೂ ಮಾನಸಿಕ-ಸಾಮಾಜಿಕ ಬೆಳವಣಿಗೆಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡುವ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ನಿರತರಾಗಿಸಲು ಪೋಷಕರೊಂದಿಗೆ ಅದರಲ್ಲೂ ತಾಯಂದಿರ ಜೊತೆ ನಿಕಟವಾಗಿ ತೊಡಗಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ.

ಪೋಷಕರು ತಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಮಾಡಿಸಲು ನೆರವಾಗುವಂತೆ ಸುಲಭವಾಗಿ ಗ್ರಹಿಸಬಹುದಾದ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸುತ್ತಾರೆ. ಒಬ್ಬ ಶಿಕ್ಷಕರು ಒಬ್ಬ ಪಾಲಕರೊಂದಿಗೆ ಹಿಂದಿನ ಚಟುವಟಿಕೆ ಪುನರಾವರ್ತನೆ ಮಾಡಿ ಮುಂದಿನ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಸಲು ಅರ್ಥ ಗಂಟಿಯಿಂದ ಒಂದು ಗಂಟೆಯವರೆಗೆ ಕಾಲ ಕಳೆಯುತ್ತಾರೆ.

ನಮ್ಮ ಶಿಕ್ಷಕರು ಪೋಷಕರಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳ ಪೌಷ್ಟಿಕ ಆಹಾರದ ಅಗತ್ಯಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಅರಿವು ಮೂಡಿಸುತ್ತಾರೆ. ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ ಬೆಳವಣಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಕುಂಠಿತವಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ದೇಹ ಸಣಕಲಾಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಸೂಚಿಸುವ ವಿಶ್ವ ಆರೋಗ್ಯ ಸಂಸ್ಥೆಯು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸಿದ ಮಕ್ಕಳ ಬೆಳವಣಿಗೆ ಮೇಲ್ವಿಚಾರಣೆ ನಕಾಶೆಗಳನ್ನು ಬಳಸಿ ಮಕ್ಕಳ ಬೆಳವಣಿಗೆಯನ್ನು ಗಮನಿಸಿ ಸರಿಪಡಿಸುತ್ತಾರೆ. ನಾವು ಈ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯಲ್ಲಿ ಅಂಗನವಾಡಿ ಶಿಕ್ಷಕರು ಮತ್ತು ಸಹಾಯಕ ನರ್ಸ್ ಶುಶ್ರೂಷಕಿಯರನ್ನೂ (Auxiliary Nurse Midwives -ANMs) ಕೂಡ ತೊಡಗಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ. ಕೋವಿಡ್-19 ಅನ್ನು ತಡೆಗಟ್ಟಲು ಶಿಕ್ಷಕರು ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ಹಾಗೂ ಕುಟುಂಬಗಳವರಿಗೆ ಸುರಕ್ಷತಾ ಕ್ರಮಗಳು ಮತ್ತು ಶುಚಿತ್ವ ಪಾಲನೆ ಬಗ್ಗೆ ಕೂಡ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾರೆ.

ಜಗನ್ನರ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಶಿಕ್ಷಕರು ಮಗುವಿನ ತೂಕವನ್ನು ಮೇಲ್ವಿಚಾರಣೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ನಮ್ಮ ಶಿಕ್ಷಕರು ತಾಯಿಯೊಂದಿಗೆ ಇಸಿಸಿಇ ಕುರಿತು ಚರ್ಚಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ

ಪಾಠ ಬೋಧನೆ ಅವಧಿಗಳು

ಈ ಅವಧಿಗಳನ್ನು ನಡೆಸುವ ಉದ್ದೇಶವೆಂದರೆ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಸಮನ್ವಯ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಒದಗಿಸುವುದು ಮತ್ತು ಈ ಸಂಕಷ್ಟದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಅವರ ಮೂಲಭೂತ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ಕಾಪಾಡುವುದು.

ಸಿದ್ಧತೆಗಳು

ಶಿಕ್ಷಕರು ತಾವು ಕೆಲಸ ಮಾಡಲು ಎಂಟರಿಂದ ಹತ್ತರ ಮಕ್ಕಳ ಸಣ್ಣಸಣ್ಣ ಗುಂಪುಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿದರು. ಮಕ್ಕಳು ಸ್ಥಳೀಯ ಗ್ರಾಮ ಸಮುದಾಯಗಳಿಂದ ಬಂದವರು, ಹೀಗಾಗಿ ಅವರನ್ನು ಸಂಪರ್ಕಿಸುವುದು ಕಷ್ಟವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಮಕ್ಕಳು ಹೆಚ್ಚು ದೂರ ಪ್ರಯಾಣಿಸಬೇಕಾಗಿ ಬರದಂತೆ ನಾವು ನೋಡಿಕೊಂಡೆವು. ಪ್ರತಿ ದಿನ ನಾಲ್ಕು ಗಂಟೆಗಳ ಕಾಲ ಹಳ್ಳಿಯ ಬಯಲು ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲ ಅಂದರೆ ಮರದ ಕೆಳಗೆ ಅಥವಾ ಚಾವಡಿ / ವರಾಂಡಾ ಹೀಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಬೆಳಕು ಮತ್ತು ಗಾಳಿಯಾಡುವ ತೆರೆದ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ಪಾಠಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದೆವು. ಸಣ್ಣ ಗುಂಪುಗಳಲ್ಲಿ ಕನಿಷ್ಠ ಒಂದು ಮೀಟರ್ ದೂರವನ್ನು ಕಾಪಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು ನಮಗೆ ಸುಲಭವಾಯಿತು.

ಸಮುದಾಯವು ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಈ ಕಲಕಾ ಕೇಂದ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಸೋಪು ಮತ್ತು ನೀರಿನ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಿತು. ತರಗತಿಗಳಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಕರು ಮತ್ತು ಮಕ್ಕಳು ಮಾಸ್ಕನ್ನು ಧರಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಮನೆಯಲ್ಲೆಯೇ ತಯಾರಿಸಿದ ಮಾಸ್ಕನ್ನು ಒದಗಿಸಲು ಮತ್ತು ಮಕ್ಕಳು ಮನೆಯಲ್ಲಿ ತಿಂಡಿ ತಿಂದು ಪಾಠಕ್ಕೆ ಬರುವಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಪೋಷಕರಿಗೆ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸಲಾಯಿತು. ಮಕ್ಕಳು ಪರಸ್ಪರ ದೈಹಿಕ ಅಂತರಕಾಪಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ತಮ್ಮದೇ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಕಲಕಾ ಪರಿಕರಗಳು, ನೀರಿನ ಬಾಟಲಗಳು ಮತ್ತು ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಲು ಚಾಪೆಯನ್ನು ತರುತ್ತಿದ್ದರು. ಪ್ರತಿ 45-60 ನಿಮಿಷಗಳ ತರಗತಿಯ ಬಳಿಕ ಒಂದು ವಿರಾಮವಿದ್ದು, ಆಗ ಮಕ್ಕಳು ಮತ್ತು ಶಿಕ್ಷಕರು ಸೋಪಿನಿಂದ ಕೈತೊಳೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಈ ಸಣ್ಣ ಕ್ರಮಗಳು ಮಕ್ಕಳ ಜೊತೆ ಶುಚಿತ್ವ ಹಾಗೂ ಸುರಕ್ಷಿತ ಕ್ರಮಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಚರ್ಚಿಸಲು ಅವಕಾಶ ನೀಡುತ್ತಿದ್ದವು.

ಪ್ರತಿದಿನ ಶಿಕ್ಷಕರು ಉದಯ ಸಾಮುದಾಯಿಕ ಪಾಠಶಾಲೆಗೆ ಬಂದು ಸೇರಿ ತಮ್ಮ ತಂಡಗಳೊಂದಿಗೆ ದೈನಂದಿನ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳ ಪರಿಶೀಲನೆ ಮತ್ತು ಅನುಭವ ಹಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ ತೊಡಗುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ಪ್ರತಿದಿನ ಮಕ್ಕಳ ಜೊತೆಗೆ ತಮ್ಮ ಕೆಲಸದ ಪುನರವಲೋಕನದ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಮರು ದಿನದ ಪಾಠ ಯೋಜನೆಗಳ ಸಿದ್ಧತೆಯನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ.

ಸುರಕ್ಷತಾ ಕ್ರಮದೊಂದಿಗೆ ಆಸನ ವ್ಯವಸ್ಥೆ

ಫರಿಯಾದ ಉದಯ್ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ತಾನು ರಚಿಸಿದ ಎತ್ತಿನಗಾಡಿಯ ಮಾದರಿಯನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸುತ್ತಿರುವ ಮಗು.

ಏಕೋಪಾಧ್ಯಾಯ ತರಗತಿಗಳು

ಪ್ರಯಾಣದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಸೋಂಕು ಹರಡುವುದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಲು ಶಿಕ್ಷಕರು ತಾವು ಪಾಠ ಮಾಡುವ ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲೆಯೇ ಉಳಿಯುತ್ತಾರೆ. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಶಿಕ್ಷಕರಿಗೆ ಒಂದು ಗುಂಪನ್ನು ನಿಗದಿಪಡಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಅವರು ಹಿಂದಿ, ಇಂಗ್ಲಿಷ್, ಗಣಿತ, ಸಮಾಜ ವಿಜ್ಞಾನ, ವಿಜ್ಞಾನ ಹಾಗೂ ಕಲೆಯನ್ನು ಹೇಳಿಕೊಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇದಲ್ಲದೆ, ಮಕ್ಕಳು ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಸೃಜನಶೀಲ ಬರವಣಿಗೆ ಮತ್ತು ಚಿತ್ರಕಲೆಯಂಥ ಪಠ್ಯಪೂರಕ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳನ್ನು ಕೂಡ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಗುಂಪಿನೊಳಗಿನ ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ ಬೇರೆಬೇರೆ ಹಂತದ ಕಲಕಾ ಮಟ್ಟವಿರುವುದರಿಂದ ಶಿಕ್ಷಕರು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ವಿವಿಧ ಹಂತದ, ವಿವಿಧ

ಮಟ್ಟಗಳ ಬೋಧನಾ ವಿಧಾನವನ್ನು ಬಳಸುತ್ತಾರೆ. ಉದಯ ಸಾಮುದಾಯಿಕ ಪಾಠಶಾಲೆಯ ವಿಷಯ ಶಿಕ್ಷಕರು ಬೇರೆ ಶಿಕ್ಷಕರಿಗೆ ಆಯಾ ವಿಷಯಗಳ ಪಾಠಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಲು ನೆರವು ನೀಡುತ್ತಾರೆ.

ಸೃಜನಶೀಲ ಬರವಣಿಗೆ

ಯಾವುದೇ ಕಲಾ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯು ಅದು ನೈಜ ಬದುಕಿನ ಅನುಭವಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಹೊರತು ಪರಿಣಾಮ-ಕಾರಿಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಶಾಲೆಗಳು ಮುಚ್ಚಿದ್ದರಿಂದ ಮಕ್ಕಳು ತಮ್ಮ ಮನೆಯೊಳಗೇ ಇರಬೇಕಾದ್ದರಿಂದ ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ತಮ್ಮದೇ ಭಿನ್ನವಾದ ಮತ್ತು ಅಸಾಮಾನ್ಯ ಅನುಭವಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರುತ್ತಾರೆ. ಗ್ರಾಮೀಣ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳು ತಮ್ಮ ಭಾವನೆಗಳನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಲು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಅವಕಾಶಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಸೃಜನಶೀಲ ಲೇಖನ ಕಲೆಯೆಂಬುದು, ಮಕ್ಕಳು ಮತ್ತು ಶಿಕ್ಷಕರು ಈ ಸಾಂಕ್ರಾಮಿಕದ ಸನ್ನಿವೇಶದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಅನುಭವಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಚರ್ಚೆ ಮಾಡಿ ಚಿಂತನೆಗಳು, ಕತೆಗಳು, ಕವನಗಳು, ಹಾಡುಗಳು ಮತ್ತು ಪ್ರಬಂಧಗಳು ಇತ್ಯಾದಿ ಸ್ವರೂಪಗಳಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಅನುಭವಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುವ ಒಂದು ಮಾಧ್ಯಮವಾಗಿದೆ.

ನನ್ನ ಗಿಳಿ

ಏಪ್ರಿಲ್ ತಿಂಗಳು ಲಾಕ್‌ಡೌನ್ ನಡೆಯುತ್ತಿತ್ತು. ನಮ್ಮ ಶಾಲೆಗೆ ರಜೆ ಇತ್ತು. ಒಂದು ದಿನ ನಮ್ಮ ಮನೆಯ ಬೇಲಿಯ ಬಳಿ ಬೇವಿನ ಮರದ ಮೇಲೆ ಗಿಳಿಯೊಂದು ಕುಳಿತಿತ್ತು. ನಾನು ಆ ಗಿಳಿಯತ್ತ ನೋಡಿದೆ. ಆ ಗಿಳಿಯ ಕಡೆಗೆ ಕೈ ಚಾಚಿದೆ. ಆದರೆ ಅದು ಹಾರಿ ಹೋಗಲಿಲ್ಲ. ಅದು ನನಗೆ ದುಃಖದಿಂದ ಇರುವಂತೆ ಕಾಣಿಸಿತು. ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ನಾನು ಅದನ್ನು ಹಾರಿಹೋಗುವಂತೆ ಮಾಡಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದೆ. ಆದರೆ ಅದು ಹಾರಿಹೋಗಲಿಲ್ಲ. ನಾನು ನಿಧಾನವಾಗಿ ಕೈ ಮುಂದೆ ಚಾಚಿದೆ. ಆದರೂ ಗಿಳಿ ಹಾರಲಿಲ್ಲ. ಮೆಲ್ಲನೆ ನಾನು ಅದರ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಅದನ್ನು ಎತ್ತಿಕೊಂಡೆ. ಅದು ಸುಸ್ತಾಗಿ ಅನಾರೋಗ್ಯದಿಂದ ಬಳಲುತ್ತಿರುವಂತೆ ಕಾಣಿಸಿತು. ಅದನ್ನು ಅಲ್ಲಿಂದ ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ಮನೆಗೆ ತಂದೆ. ಒಂದು ಬಟ್ಟಲಿನಲ್ಲಿ ನೀರು ಹಾಕಿ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಕಾಳುಗಳನ್ನು ಇಟ್ಟೆ. ಗಿಳಿಯು ಒಂದೆರಡು ಕಾಳನ್ನು ತಿಂದಿತು. ನಂತರ ಅಲ್ಲೇ ಕುಳಿತುಕೊಂಡಿತು. ಪ್ರತಿದಿನ ನಾನು ಗಿಳಿಗೆ ಕಾಳುಗಳನ್ನು ನೀರನ್ನು ನೀಡುತ್ತಾ ಹೋದೆ. ಎರಡು ಮೂರು ದಿನಗಳ ನಂತರ ಅದು ನಿಧಾನವಾಗಿ ಮನೆಯೊಳಗೆ ಅತ್ತಿತ್ತ ಓಡಾಡಲಾರಂಭಿಸಿತು. ಸ್ವಲ್ಪ ದಿನಗಳ ನಂತರ ಅದು ಹುಷಾರಾಯಿತು. ಅದು ಎಲ್ಲಗೂ ಹೋಗಲಿಲ್ಲ. ನಿಧಾನವಾಗಿ ಅದು ನಮ್ಮ ಗೆಳೆಯನಾಯಿತು. ಆದರೆ ಕೆಲವು ದಿನಗಳ ನಂತರ ಕಣ್ಮರೆಯಾಯಿತು. ನಾವು ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಮೂರು ನಾಲ್ಕು ದಿನಗಳ ಕಾಲ ಹುಡುಕಿದೆವು. ಆದರೆ ಅದು ಎಲ್ಲೂ ಸಿಗಲಿಲ್ಲ. ನನಗೆ ಈಗಲೂ ಬೇಸರವಾಗಿದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ನನಗೆ ಆ ಗಿಳಿ ಇನ್ನೂ ಸಿಕ್ಕಿಲ್ಲ.

ಲಾಲ ಗುಜಾರ್, 7ನೆಯ ತರಗತಿ,
ಉದಯ ಸಾಮುದಾಯಿಕ ಪಾಠಶಾಲೆ, ಗಿರಿರಾಜಪುರ

ಮೇಲಿನ ಹಿಂದಿ ಕತೆಯನ್ನು 7ನೆಯ ತರಗತಿಯ ಹುಡುಗಿ ತಾನು ಗಾಯಗೊಂಡ ಗಿಳಿಯನ್ನು ಕಾಪಾಡಿದ್ದು ಮತ್ತು ತಾನು ಅದನ್ನು ಒಂದು ದಿನ ಅದು ಹಾರಿ ಹೋಗುವವರೆಗೆ ನೋಡಿಕೊಂಡಿದ್ದರ ಬಗ್ಗೆ ಬರೆದಿದ್ದಳು. ಇದು ಒಂದು ಸೃಜನಶೀಲ ಲೇಖನವು ಭಾಷಾ ಕಲಕೆಗೆ. ಸೃಜನಶೀಲ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ಹಾಗೂ ಭಾವನೆಗಳನ್ನು ಸಂವೇದನೆಗಳನ್ನು ಅರಿಯಲು ಹೇಗೆ ನೆರವು ನೀಡುತ್ತದೆಂಬುದಕ್ಕೆ ಉತ್ತಮ ಉದಾಹರಣೆಯಾಗಿದೆ. ಅವಳು ತನ್ನ ಗಿಳಿಯನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡ ದುಃಖವನ್ನು ಹಂಚಿಕೊಂಡು ತನ್ನ ಭಾವನೆಗಳನ್ನು ಹೊರಗೆಡವಿದ್ದಾಳೆ. ನಾವು ನಮ್ಮ ದ್ವೈಮಾಸಿಕ ಮಕ್ಕಳ ಪ್ರಕ್ರಿಯಾದ ಮೊರಂಗಿ (Morange)ಯಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳ ಬರಹಗಳನ್ನು ಸಂಕಲನ ಪ್ರಕಟಿಸುತ್ತೇವೆ.

ಸಮುದಾಯ ಗ್ರಂಥಾಲಯಗಳು

ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ಮುಚ್ಚಿರುವುದರಿಂದ ಪುಸ್ತಕಗಳಿಗಾಗಿ ಶಾಲಾ ಗ್ರಂಥಾಲಯಗಳಿಗೆ ಮಕ್ಕಳ ಪ್ರವೇಶಾವಕಾಶವೂ ನಿಂತು-ಹೋಯಿತು. ಹೀಗಾಗಿ ಆ ನ್ಯೂನತೆಯನ್ನು ತುಂಬಲು ನಾವು ಈಗ ಎಲ್ಲಾ ವಯಸ್ಸಿನ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಲು ಸಮುದಾಯದೊಳಗೆ ಗ್ರಂಥಾಲಯಗಳನ್ನು ಆರಂಭಿಸಿದ್ದೇವೆ. ವಿತರಣೆ, ದಾಖಲೆ ನಿರ್ವಹಣೆ ಮತ್ತು ನಿಯತ ಕಾಲಾಂತರದಲ್ಲಿ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಲು ಶಿಕ್ಷಕರೊಂದಿಗೆ ಸಮನ್ವಯದ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಕ್ಕಳೇ ಸ್ವತಃ ನೋಡಿಕೊಂಡು ಗ್ರಂಥಾಲಯ ನಿರ್ವಹಣೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ.

ಫೇರಿಯ ಉದಯ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಓದುತ್ತಿರುವ ಮಕ್ಕಳು

ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟ್ ಗಳ ಮೂಲಕ ಕಲಕೆ

ಸಾಂಕ್ರಾಮಿಕದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ, ಮಕ್ಕಳ ಜೊತೆ ಒಡನಾಟವ ಗಂಟೆಗಳ ಕಾಲ ಗಮನಾರ್ಹವಾಗಿ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ ಸ್ವಯಂ ಕಲಕೆ ಹಾಗೂ ಸ್ವಯಂ ಅನ್ವೇಷಣೆಯ ಅವಕಾಶಗಳನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಮಾಡಲು ಒತ್ತು ನೀಡಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಶಿಕ್ಷಕರು ಈ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯಲ್ಲಿ ಸುಗಮಕಾರರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಮಕ್ಕಳು ಹಲವಾರು

ಸೃಜನಶೀಲ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟುಗಳ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ನಿರತರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಒಂದು ಪುಸ್ತಕಕ್ಕೆ ಚಿತ್ರ ರಚನೆ, ಒಂದು ಹೋಟೆಲನ್ನು ಆರಂಭಿಸುವುದು, ಕೋವಿಡ್ ಸಾಂಕ್ರಾಮಿಕವನ್ನು ದೂರವಿಡಲು ಗೃಹ ನಿಯಮಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸುವುದು ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಈ ಎಲ್ಲ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳು ಅವರ ಜೀವನ ಕೌಶಲಗಳನ್ನು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ವಿಮರ್ಶಾತ್ಮಕ ಚಿಂತನೆ ಮತ್ತು ತಂಡವಾಗಿ ಕಾರ್ಯ ನಿರ್ವಹಿಸುವುದನ್ನು ಸುಧಾರಿಸಲು ನೆರವು ನೀಡುತ್ತವೆ. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಮಗುವು ತಿಂಗಳಿಗೆ ಸರಾಸರಿ ಮೂರು ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟುಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತಿದೆ. ಒಂದು ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟು ಮುಗಿದ ನಂತರ ಮಕ್ಕಳು ಮತ್ತು ಪೋಷಕರಿಂದ ಮುಂದಿನ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟುಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸಲು ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಸಂಗ್ರಹ ಮಾಡಲಾಗುತ್ತದೆ.

ಗಿರಿರಾಜಪುರದ ಉದಯ್ ಸಾಮುದಾಯಿಕ್ ಪಾಲಶಾಲಾದಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳಿಂದ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟ್ 'ರೆಸ್ಟೋರೇಂಟ್'

ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ

ಪ್ರಸ್ತುತ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಹದಿಹರೆಯದ ಹುಡುಗಿಯರು ಹೆಚ್ಚು ಅಪಾಯದಲ್ಲಿರುವ ಗುಂಪಾಗಿದೆ. ಇವರಲ್ಲಿ ಬಹುತೇಕ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳು ದೈನಂದಿನ ಮನೆ ಕೆಲಸಗಳಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿರುವುದರಿಂದ ಅವರು ಶಾಲೆಯಿಂದ ಹೊರಗುಳಿಯುವ ಸಾಧ್ಯತೆ ತುಂಬಾ ಹೆಚ್ಚು ಮತ್ತು ಅವರಿಗೆ ಮದುವೆ ಮಾಡಿ ಕಳುಹಿಸುವ ಸಾಧ್ಯತೆ ಹೆಚ್ಚು. ನಾವು ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಉತ್ತೀರ್ಣರಾದ ೩ನೇ ತರಗತಿಯ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳ ನಡುವೆ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ನಿರತರಾಗಿದ್ದು, ಅವರ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಹಾಗೂ ಜೀವನ ಕೌಶಲಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿ ಅವರ ಕರ್ತೃತ್ವ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಬಲಪಡಿಸಿ ಅವರು ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸುವಂತೆ ಮಾಡಲು ಕಾರ್ಯನಿರತರಾಗಿದ್ದೇವೆ.

* ಮೂಲ: ಜನಗಣತಿ ದತ್ತಾಂಶ ೨೦೧೧
ಮಕ್ಕಳ ಗುರುತುಗಳನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಲು ಹೆಸರುಗಳನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಆರೋಗ್ಯ ಮತ್ತು ಶುಚಿತ್ವ

ಶಾಲೆಗಳು ಮುಚ್ಚಿರುವುದರಿಂದ ಆಟದ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳಿಗೆ ನಿರ್ಬಂಧವುಂಟಾಗಿದ್ದು, ಮಕ್ಕಳ ದೈಹಿಕ, ಮಾನಸಿಕ ಮತ್ತು ಸಾಮಾಜಿಕ - ಭಾವನಾತ್ಮಕ ಬೆಳವಣಿಗೆಯ ಮೇಲೆ ಗಮನಾರ್ಹವಾಗಿ ಪರಿಣಾಮ ಬೀರಿದೆ. ಸಮುದಾಯದ ಕೋರಿಕೆಯ ಮೇರೆಗೆ ನಾವು ಪ್ರತಿದಿನ ಎರಡು ಮೂರು ಗಂಟೆಗಳ ಕಾಲ ಮಕ್ಕಳಿಗಾಗಿ ನಮ್ಮ ಶಾಲೆಯ ಆಟದ ಮೈದಾನಗಳನ್ನು ತೆರೆದಿದ್ದೇವೆ. ನಮ್ಮ ಕ್ರೀಡಾ ಶಿಕ್ಷಕರು ಮೈದಾನದಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳು ಪಾಲನಬೇಕಾದ ಸುರಕ್ಷತಾ ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಖಾತ್ರಿಪಡಿಸಿಕೊಂಡು, ಚಟುವಟಿಕೆಗಳು ನಡೆಯಲು ಸುಗಮಕಾರರಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಶಿಕ್ಷಕರು ಕೋವಿಡ್ 19 ಸಂಕಷ್ಟ ಎದುರಿಸಲು ಸಮುದಾಯವು ಬಲಪಡಿಸುವಂತೆ ಮಾಡಲು ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಈ ಸಾಂಕ್ರಾಮಿಕದ ಬಗ್ಗೆ ಮತ್ತು ಅದು ಹರಡದಂತೆ ತಡೆಯಲು ಕೈಗೊಳ್ಳಬೇಕಾದ ಕ್ರಮಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಮಕ್ಕಳ ಜೊತೆಗೆ ಚರ್ಚೆಗಳನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ರೋಗದಿಂದ ಕಾಪಾಡಲು ಮುಂಜಾಗ್ರತಾ ಕ್ರಮಗಳ ಕುರಿತು ಅರಿವನ್ನು ಮೂಡಿಸಲು ತಮ್ಮ ಸುತ್ತಮುತ್ತಲಿನ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಚಾರ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಕ್ಕಳು ಕೈಗೊಂಡಿದ್ದಾರೆ.

ತಂತ್ರಜ್ಞಾನದ ನೆರವಿನಿಂದ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ವರ್ಧನೆ

ಕಟ್ಟುನಿಟ್ಟಾದ ಲಾಕ್‌ಡೌನ್ ಸಮಯದಲ್ಲಿ, ಶಿಕ್ಷಕರ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ-ವರ್ಧನೆ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು ಸುಗಮಗೊಳಿಸುವಲ್ಲಿ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನವು ವರವಾಗಿ ಬಂದೊದಗಿದೆ. ಶಿಕ್ಷಕರು ತಂತ್ರಜ್ಞಾನದ ಬಳಕೆಯಿಂದಾಗಿ ಸಹ-ಕಲಕೆಗಾಗಿ ಮತ್ತು ತಮ್ಮ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಹಾಗೂ ವೃತ್ತಿ ಬೆಳವಣಿಗೆಗಾಗಿ ಒಬ್ಬರೊಡನೆ ಇನ್ನೊಬ್ಬರು ಸಂಪರ್ಕದಿಂದಿದ್ದು, ಹಲವಾರು ವೆಬಿನಾರುಗಳಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಮುಕ್ತಾಯ

ಈ ಎಲ್ಲ ಪ್ರಯತ್ನಗಳಿಂದಾಗಿ ಲಾಕ್‌ಡೌನ್ ಇದ್ದರೂ ಮತ್ತು ಅವುಗಳಿಂದ ಅಡಚಣೆಗಳಿದ್ದರೂ ನಾವು ಉದಯ ಸಾಮುದಾಯಿಕ ಪಾಲಶಾಲೆಗೆ ಭರ್ತಿಯಾದ ಮತ್ತು ನಾವು ಕೆಲಸ ಮಾಡುವ ಎರಡು ಸರ್ಕಾರಿ ಶಾಲೆಗಳ ಅಂಗನವಾಡಿಯ ಎಲ್ಲ ೩೨೫ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ತಲುಪಿದೆವು. ಒಂದು ತಿಂಗಳ ಕಾಲದ ನಮ್ಮ ಕೆಲಸವನ್ನು ಗಮನಿಸಿರುವ ಸರ್ಕಾರಿ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಓದುತ್ತಿರುವ ಮಕ್ಕಳ ಪೋಷಕರು ಈಗ ತಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲೂ ಇದೇ ರೀತಿಯ ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸಬೇಕೆಂದು ಆಗ್ರಹಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಕಣ್ಣು ಮುಂದೆಯೇ ತಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳು ಕಲಿಯುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಮತ್ತು ಹಲವಾರು ಚಟುವಟಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಭಾಗಿಯಾಗುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿ ಸಮುದಾಯದ ಜನರು ಬಹಳ ಸಂತುಷ್ಟರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಸಾಂಕ್ರಾಮಿಕದ ಕಾರಣದಿಂದಾಗಿ ಸರ್ಕಾರಿ ಶಾಲೆಗಳು ಮುಚ್ಚಿರುವಾಗ ಈ ಸವಾಲಿನ ಸಂಕಷ್ಟದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಶಿಫಾರಸಾದ ಸುರಕ್ಷಿತ ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಕೈಬಿಡದೆ ಗುಣಮಟ್ಟದ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ತಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ನೀಡಲು ಇನ್ನೂ ಕೂಡ ಪರಿಶ್ರಮಿಸುತ್ತಿರುವ ನಮ್ಮ ಉದಯ ಸಾಮುದಾಯಿಕ ಪಾಲಶಾಲೆಗಳ ಶಿಕ್ಷಕರ ಬಗ್ಗೆ ಕೂಡ ಅವರು ಸಂತುಷ್ಟರಾಗಿದ್ದಾರೆ.

ಶುಭಂ ಗರ್ಗ್ ಸರ್ಕಾರಿ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಣದ ಗುಣಮಟ್ಟವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಲು ಗ್ರಾಮೀಣ ಸಮುದಾಯಗಳೊಂದಿಗೆ ಕೆಲಸ ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತಿರುವ ಗ್ರಾಮೀಣ ಶಿಕ್ಷಣ ಕೇಂದ್ರದ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಾಹಕ ನಿರ್ದೇಶಕರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಗ್ರಾಮೀಣ ಕೇಂದ್ರದಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಯಾಚರಣೆಗಳು, ಪಾಲುದಾರಿಕೆ ಮತ್ತು ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುವ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಗಳ ಮೇಲ್ವಿಚಾರಣೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಶುಭಂರವರು ಇನ್ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಟ್ ಆಫ್ ರೂರಲ್ ಮ್ಯಾನೇಜ್‌ಮೆಂಟ್, (ಐಆರ್ ಎಂಎ) ಆನಂದ್ ದಿಂದ ಗ್ರಾಮೀಣ ಆಡಳಿತ ನಿರ್ವಹಣೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ನಾತಕೋತ್ತರ ಪದವಿಯನ್ನು ಪಡೆದಿದ್ದಾರೆ. ಶುಭಂರವರನ್ನು shubham.garg@graminshiksha.org.in ಮೂಲಕ ಸಂಪರ್ಕಿಸಬಹುದು.

ವಿಷ್ಣು ಗೋಪಾಲ್ ಮೀನಾ ಅವರು ಗ್ರಾಮೀಣ ಶಿಕ್ಷಣ ಕೇಂದ್ರದ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಸಮನ್ವಯಕಾರರಾಗಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ಶಾಲಾ ಶಿಕ್ಷಣರಂಗದಲ್ಲಿ 20 ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದ ಅನುಭವವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಉದಯ ಸಾಮುದಾಯಿಕ ಪಾಠಶಾಲೆಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸುವಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಶಿಕ್ಷಣದೊಂದಿಗೆ ಸಂಪರ್ಕಿಸಲು ಕ್ರೀಡೆಗಳನ್ನು ಪರಿಚಯಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಪ್ರಮುಖ ಪಾತ್ರ ವಹಿಸಿದ್ದಾರೆ. ವಿಷ್ಣು ಅವರು ಗ್ರಾಮೀಣ ಶಿಕ್ಷಣ ಕೇಂದ್ರವು ಪ್ರಕಟಿಸುವ ಮಕ್ಕಳ ನಿಯತಕಾಲಿಕೆ ಮೊರಂಗ್ ಪತ್ರಿಕೆಯ ಸಂಪಾದಕರು ಸಹ ಆಗಿದ್ದಾರೆ. ಅವರನ್ನು vishnu.gopal@graminshiksha.org.in ಮೂಲಕ ಸಂಪರ್ಕಿಸಬಹುದು.

ಅನುವಾದ: ಹೇಮಾದೇವಿ | ಪರಿಶೀಲನೆ: ಜೈಕುಮಾರ್ ಮರಿಯಪ್ಪ